

OPDEBEECK, Ward, industrieel (Elisabethstad, nu Lumumbashi [Zaire] 20 mei 1916).

Na actief te zijn geweest in het Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond (AKVS) in het Iepers Sint-Vincentiuscollege en als redacteur van het AKVS-blad Scherminkel, studeerde hij in Leuven en Gent, waar hij tot doctor in de rechten promoveerde. Hij verwierf er een leidende positie in het studentenleven : organisator van de Sociale Hulp (een realisatie van vooral prof. F. Daels uit de crisisjaren 1930-'31), stichter en eerste voorzitter (tot 8 mei 1940) van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV) - Gent, ondervoorzitter van de Katholieke Federatie der Studenten in België. In deze laatste functie bewerkte hij de tijdelijke verdwijning (in januari 1940) van De Tok. Dit was (sinds 1938) de tweetalige voortzetting van L'Etudiant Catholique (in 1871 gesticht door onder meer Joris Helleputte), orgaan van de Association Générale des Etudiants Catholiques de Gand. Eind 1940 hielp hij het Gentsch Studentencorps reorganiseren tot Gentsch Studentenverbond (GSV); dit op 10 november 1940 gestichte overkoepelend organisme zou geleidelijk in de collaboratie vastgeraken en nog voor de bevrijding uiteenvallen. Van 1940 tot '42 voorzitter van de Vereniging van Vlaamsche Studenten (VVS) (waarvan de naam in 1941 gewijzigd werd in Verbond van Vlaamsche Studenten), versmolt hij diverse studentenbladen (Ons Leven van KVHV-Leuven, Ons Verbond van KVHV-Gent en Aula (1933-'40) van het Gentsch Studentencorps) onder de ene titel Ons Leven, en staakte de uitgave hiervan om de

wervingspropaganda voor het Oostfront, in september 1941 door de Militärverwaltung opgedrongen, niet te moeten publiceren. Als provinciaal secretaris van Winterhulp (Oost-Vlaanderen) trachtte hij in de brochure Winterhulp en Vlaanderen te bewijzen dat de in Vlaanderen voor dit werk ingezamelde bedragen grotendeels aan Franstalig België werden besteed; hij pleitte er voor de ombouw van Winterhulp tot een federale organisatie; dit kostte hem zijn afzetting door prof. Paul Hymans. Medewerker geworden van Nederland Eén, publiceerde hij in het gelijknamige (sluik)blad de bekende brief van pater J. Callewaert aan Elias, leider van het Vlaamsch Nationaal Verbond.

Na de oorlog in Ierland werkzaam als industrieel, is hij er voorzitter van de Vlaamse Club, en ijverde (samen met vooral G. van den Daele) voor de vervanging van de Franssprekende ambassadeur te Dublin door de eerste Nederlandstalige Belgische gevolmachtigde aldaar.

LUK KONGS